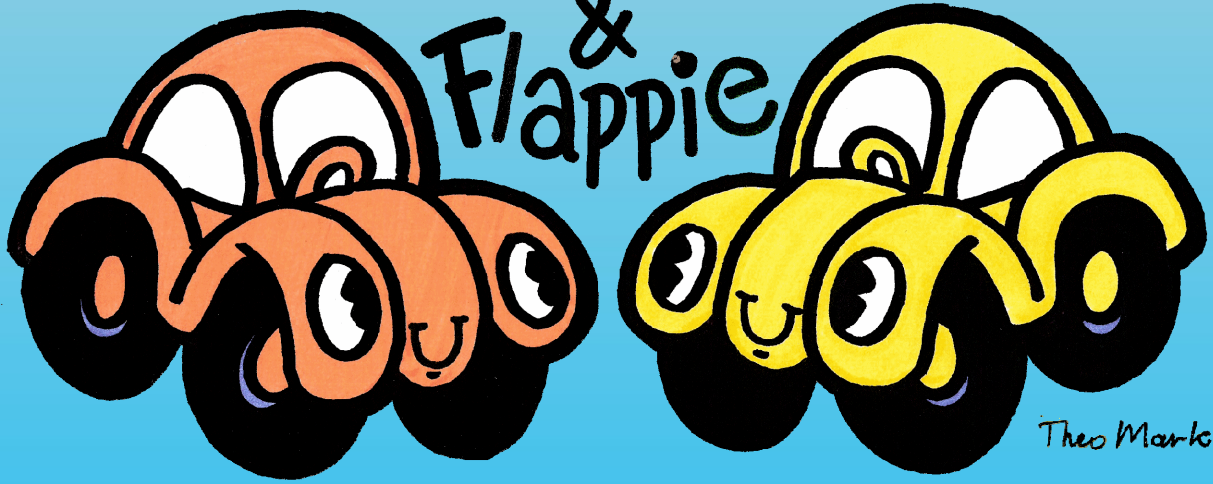

Voor Lenn

Appie
&
Flappie

Theo Markos

Voor Lenn.

De verhaaltjes zijn van Oma Dorita.

De tekeningen heeft Theo Marks gemaakt.

Opa Piet heeft van de verhaaltjes en de tekeningen dit boekje samengesteld.

's-Hertogenbosch, 1 April 2012

APPIE HET RODE AUTOOTJE.

In een heel grote straat, stond een mooie garage.

Weet je kenn wat een garage is?

Dat is een huis voor auto's. En soms is het een beetje een huis waar autootjes, die een beetje ziek zijn, gemaakt kunnen worden.

He, autootjes kunnen toch niet ziek zijn?

Nou een klein beetje wel kenn, want soms is er een wiel af of is er een deurtje kapot of zitten er scheurtjes in de raam.

Maar als het autootje heel ziek is, dan kan het niet meer rijden. Dat is niet zo leuk.

Dan moeten de auto's soms een beetje huilen. En dan worden ze naar de autodokter gebracht.

Die werken in de garage.

Ze zijn heel knap hoor want die dokters kunnen bijna alle autootjes weer beter maken.

Appie, het kleine rode autootje was ook ziek.

Ooh, hij hilde een beetje.

"Ik wil graag weer rijden op de straat maar dat kan ik nu niet.

Dat is niet leuk."

"Stil maar Appie" zei de menzer die altijd in Appie reed, "ik breng jou naar de garage en dan kunnen jij en ik lekker weer gauw in het zonnetje rijden."

FLAPPIE HET GELE AUTOOTJE.

En zo gebeurde het dat Appie het rode autootje een paar nachtjes mocht logeren in de garage.

Eigenlijk vond hij dat wel leuk want hij was niet alleen. Er stond nog een klein autootje. Met een mooi geel kleurtje.

“Hoi” zei Appie, “ben jij ook ziek?”

“Ja” zei het andere autootje, “maar ik word wel weer beter hoor. Hoe heet jij?”

“Ik heet Appie.” zei het rode autootje.

“Dat is een leuke naam. Ik heet Flappie.”

“Ha ha, dan zijn wij Appie en Flappie.”

En het rode autootje en het gele autootje moesten samen lachen en ze werden dikke vriendjes.

De volgende dag gingen de mannen van de garage aan het werk.

Ze probeerden de autootjes weer beter te maken.

Appie had twee deuken in zijn deurtjes en Flappie had kapotte lampen en het stuur deed heel raar.

“Dat bleef maar ronddraaien en dat kan niet hè Lenn?”

Want het stuur moet heel goed zijn anders gaat de auto rare dingen doen en kun je misschien wel in het water rijden. En dat mag toch niet want dat is heel gevaarlijk.

“Hé meneer, kun jij ons samen beter maken? Dat willen we heel graag want dan gaan we samen op stap. Wij zijn vriendjes geworden!” zei Appie.

“Nou” zei de meneer, “ik ga het proberen en dan kunnen jullie lekker weer samen buiten spelen en rondjes rijden.”

“Jaaaah, dat zou fijn zijn want vriendjes blijven altijd bij elkaar.”

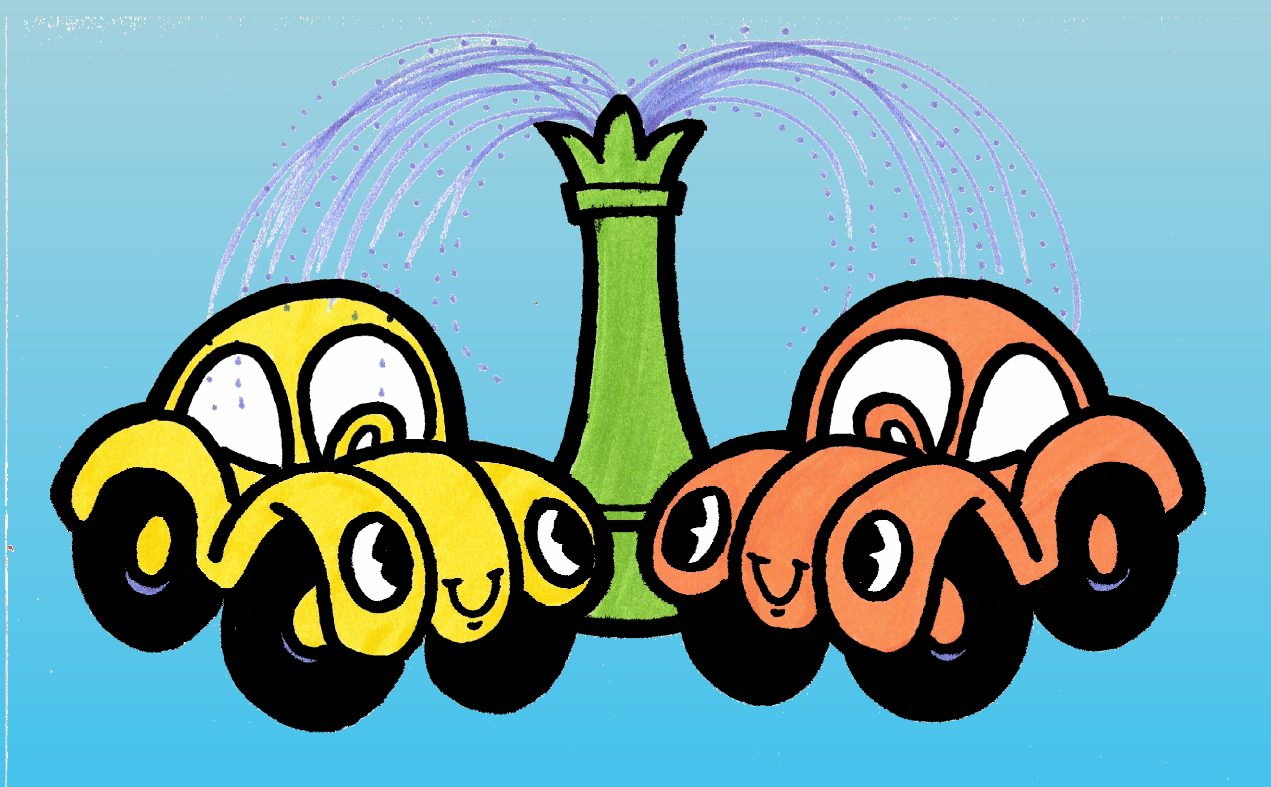
“Ja” zei Flappie, “weet je wat zo leuk is, wij wonen in dezelfde straat. Dus dat is gemakkelijk. Kunnen we altijd elkaar zien en samen spelen.”

“Dat snap ik.” zei de meneer van de garage.

En zo gebeurde het dat Appie en Flappie weer helemaal beter werden.

Toen ze samen weer naar huis mochten was het heel groot feest in de straat. Er hingen overal slingertjes en alle mensen uit de straat kwamen even op bezoek. Appie en Flappie kregen mooie cadeautjes en ze waren heel erg blij. Dat is fijn hè Lenn, dat de autootjes Appie en Flappie weer thuis zijn en niet meer ziek zijn.

SPELEN IN HET WATER.

Op een mooie dag toen de zon heel warm was, kreeg Flappie het gele autootje, een goed idee.

Hij kon precies het plekje zien waar zijn vriendje stond voor de deur van zijn huis.

“He Appie.... heb jij het ook zo warm?” riep Flappie.

En het rode autootje Appie, hoorde dat en hij knipperde met zijn lichtjes en riep: “Ik heb het zo warm dat ik nog roder ben geworden. En ik was al rood.”

“Ik heb een ideeetje. Zullen we stiekem naar de fontein rijden in het park? Dan gaan we daar lekker in staan.” zei Flappie het gele autootje.

“Oh, oh.... kan dat wel? Want dan missen de Papa en Mama en de kindjes ons toch als wij niet meer voor de deur staan?”

Flappie zei: “Zijn de Papa en Mama en de kindjes bij jou ook naar het zwembad?”

“Ja” zei Appie, “die zijn lekker zwemmen. Ik vind dat niet leuk want ik wil ook lekker nat worden.”

“Ja, ik ook.” zei Flappie, “daarom zorgen wij lekker zelf dat we nat worden. Dan zorgen we dat we op tijd weer terug zijn als iedereen thuis komt.”

En weet je Benn wat er toen gebeurde?

Appie en Flappie reden samen heel stiekem naar de fontein in het park. Een fontein sproeit heel veel water in het rond. Daar kun je lekker in staan en dan wordt je helemaal nat. De fontein was vlakbij hun huisje, dus ze wisten zeker dat ze weer gauw terug zouden zijn.

Maar Benn mag dat eigenlijk wel?

Mag zo'n klein autootje alleen weg zonder dat de Papa en Mama en de kindjes van het huis dat weten?

Neë hè, je moet altijd even zeggen dat je weg gaat, anders schrikt iedereen heel erg.

En kleine autootjes mogen niet alleen weg, net zoals kleine kindjes. Die mogen ook niet alleen weg. Dat is veel te gevaarlijk.

Alleen als je groot bent en de weg naar huis weet, mag je alleen even weg. Maar altijd tegen Papa en Mama zeggen.

APPIE EN FLAPPIE ZIJN EEN BEETJE VERDRIETIG.

Appie en Flappie stonden onder de fontein in het park en ze vonden het zo leuk.

“Ha ha, ik spat jou lekker nat Appie.” zei Flappie.

“En ik spuit jou lekker nat Flappie. Ik ga heel veel druppeltjes op jouw raampjes spuiten. Lekker fris hè?”

De twee autootjes hadden zoveel plezier samen. Ze waren klots kliegnat en hadden het niet meer warm.

“Pfff, ik ben moe geworden van het spelen. Ga je mee naar huis Flappie?” zei Appie het rode autootje.

“Ja, vlug want anders weten de Papa en Mama en de kindjes niet waar wij zijn.” zei Flappie het gele autootje.

Samen reden ze onder de fontein uit en reden naar de straat.

O jee, weet je lenn wat er toen gebeurde?

Flappie en Appie keken naar elkaar en ze werden een beetje bang.

“Flappie, ik weet niet meer welke straat ik in moet rijden om naar huis te komen.”

Appie werd ook een beetje verdrietig.”Ik ook niet, wat moeten we nu doen?”

Het zonnetje ging al een beetje weg en het werd heel stil op straat.

Alle mensen gingen lekker eten en televisie kijken.

Het was al bijna avond en de twee autootjes Appie en Flappie moesten bijna huilen.

“Ik wil nu graag naar huis maar ik weet niet meer welke kant ik op moet.” snikte Appie.

“O jee, “hulde Flappie, “ze zullen ons toch wel komen halen? Ik wil ook graag naar huis.”

WAAR ZIJN NU APPIE EN FLAPPIE?

De Papa's en Mama's en de kindjes van de autootjes Appie en Flappie waren terug van het zwembad.

De kindjes van het rode autootje heten Daan en Lily. Toen ze hun pyjamaatjes aan hadden, keken ze naar buiten en wat schrokken ze toen.

"Papa" riepen Daan en Lily, "het autootje is weg. Hoe kan dat nou?"

De Papa kwam vlug naar het raam en schrok ook. Hij ging naar buiten en riep door de straat: "Appie, waar ben je nou? Ben je verstopt?"

Toen kwam hij de Papa van het gele autootje Flappie tegen.

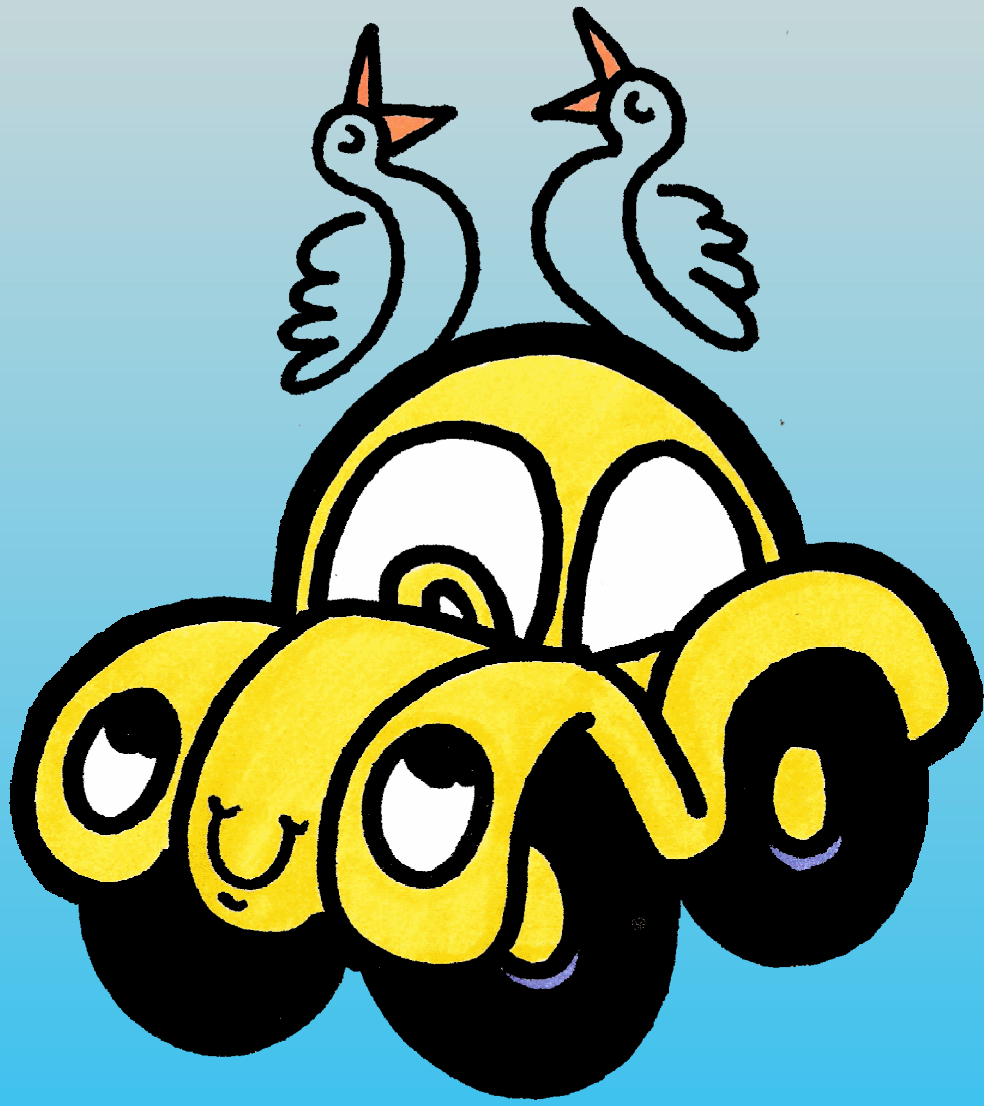
"Ben jij ook je autootje kwijt?" vroeg hij.

"Ja, die is weg. Zouden ze samen weg zijn gereden. Wat moesten we nu doen? "zei de papa van het gele autootje.

Iedereen ging zoeken. De Papa's en Mama's, Daan en Lily en ook Jasmijn en Sjoerd de kindjes van het gele autootje.

Ze liepen door heel veel straten en riepen allemaal: "Appie en Flappie waar zij jullie?"

DE TWEE VOGELTJES

Ondertussen stonden Appie en Flappie samen naast elkaar en ze werden steeds verdrietiger.

“Waren we nu maar niet weggereden.” zeiden ze samen.

Appie kreeg toen een heel goed idee.

“Weet je wat, we gaan samen hard toeteren. Misschien komen ze ons dan zoeken. We tellen tot drie en dan gaan we samen heel veel herrie maken. Een twee drie!”

Toet toet toéééé, klonk het door de straat.

Een boze menzer deed zijn raam open en riep: “Hé daar, niet zo’n herrie maken. Wij kunnen de TV niet verstaan.”

En net toen Appie en Flappie heel hard wilden gaan huilen, zagen ze twee vogeltjes in de lucht vliegen. En die vlogen omlaag en gingen op de autootjes zitten.

“Tjilp tjilp... zijn jullie je huisjes kwijt?” vroegen de vogeltjes.

“Ja, wij zijn stiekem weggereden om lekker te spelen in het water, maar nu weten we niet meer waar onze huisjes zijn.”

“Kunnen jullie ons niet helpen? Jullie kunnen hoog vliegen en kunnen alle huisjes van de stad zien?” vroeg Flappie.

“Tjilp tjilp, ja we kunnen wel mee helpen zoeken. Maar er zijn zoveel huisjes in de stad, hoe weten we nou welk huisje van jullie is?”

“Nou, onze huisjes hebben rode daken en er zijn heel veel bloemetjes in de tuin.”

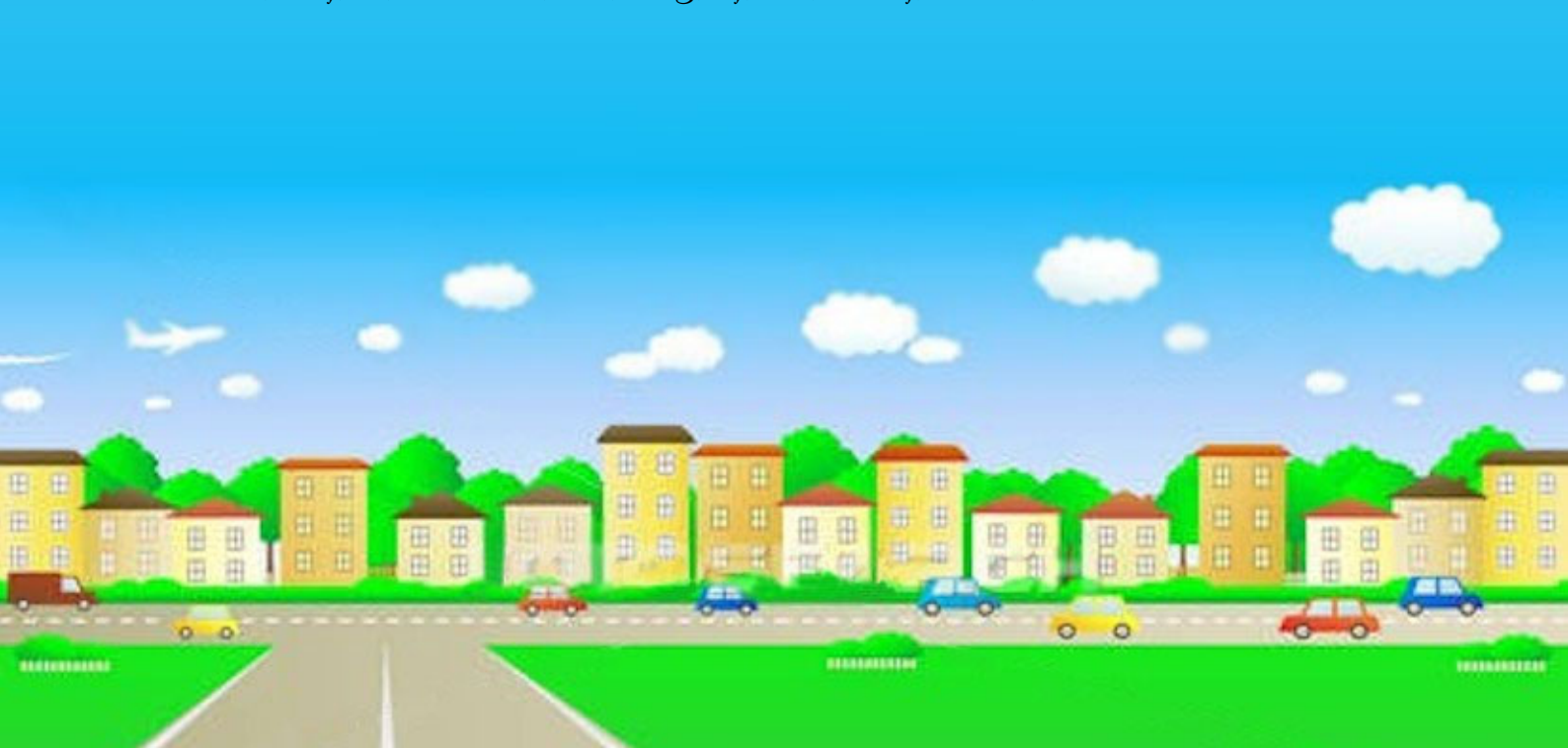
“Ja” zei Appie, “en misschien zie je ook wel onze Papa’s en Mama’s zoeken. Misschien dat jullie ze dan de weg kunnen wijzen naar ons. Wij blijven hier in deze straat wachten.”

“Er wonen ook kindjes in onze huizen. Die zullen ons ook vast zoeken. De kindjes in mijn huisje heten Sjoerd en Jasmijn en de kindjes in Appie’s huisje heten Daan en Lily.”

“Tjilp tjilp, wij gaan zoeken. Misschien vinden we ze wel.”

En de vogeltjes vlogen heel hoog naar boven in de lucht in.

Wat denk je lenn, zouden de vogeltjes de huisjes vinden?

GEVONDEN.

De twee vogeltjes vlogen boven alle huizen van de stad en zochten heel goed naar huisjes met rode daken en heel veel bloemetjes in de tuin. Maar wat was dat mogelijk!!

“Tjilp tjilp... ik zie nog geen huisjes met rode daken. Weet je wat, we gaan nog een keer een rondje vliegen.” zeiden de vogeltjes tegen elkaar. En floep, weg waren ze weer.

“Hé tjilp tjilp, ik zie daar beneden heel veel kindjes lopen en ook grote mensen. Zullen we eens gaan kijken of dat Daan en Lily zijn en Sjoerd en Jasmijn en de Papa's en Mama's?”

“Tjilp tjilp, ja vlug kom, misschien hebben we ze gevonden.” zei het ene vogeltje tegen het andere.

En bzzzzt, ze vlogen naar beneden en riepen heel hard: “Tjilp tjilp, zoeken jullie een rood en geel autootje?”

“Jaaa, die zoeken wij.” riepen alle kinderen. “Weten jullie waar ze zijn?”

“Tjilp tjilp, kom maar achter ons aan. Wij wijzen de weg.”

Twée vogeltjes en vier kindjes en twee Papa's en Mama's vlogen en liepen samen door de straten. Zouden ze de autootjes vinden?

Ineens bleven de vogeltjes boven Appie en Flappie vliegen en zo hadden ze elkaar gelukkig gevonden. Knap van de vogeltjes hé Lenn?

“Daar zijn ze.” riep Appie. “Daan en Lily en Papa en Mama ik ben hier. En Flappie is ook hier.”

“Flappie.” riepen Sjoerd en Jasmijn en de Papa en Mama. “We hebben je gevonden!”

Wat was iedereen blij.

“Dank je wel vogeltjes dat jullie ons zo goed geholpen hebben. Komen jullie ook mee naar ons huisje?”

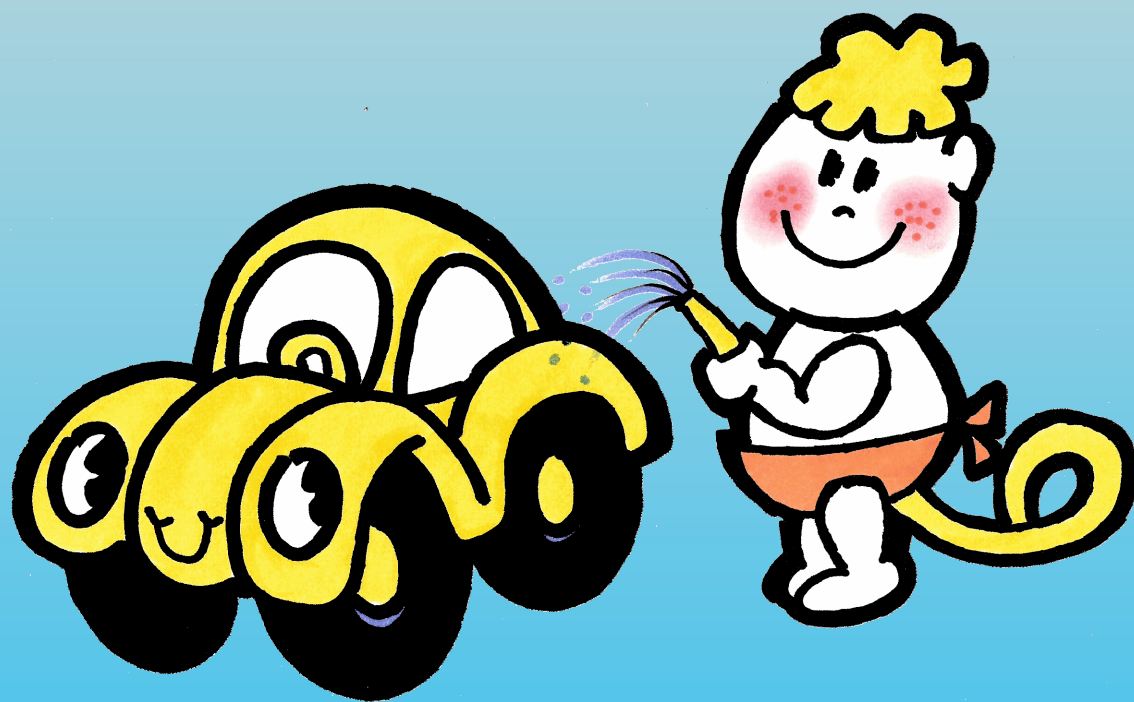
Samen reden ze allemaal naar huis.

Appie en Flappie waren zo moe. Ze mochten lekker samen naast elkaar staan.

“Ga maar lekker slapen, morgen praten we samen nog eens en dan moeten jullie maar vertellen waarom jullie zijn weggelopen.” zeiden de Papa's en Mama's en Sjoerd en Jasmijn en Lily en Daan.

En langzaam werd het donker en iedereen ging lekker slapen. En de vogeltjes mochten lekker slapen in de boom bij het huisje van Sjoerd en Jasmijn en Daan en Lily.

EEN GOED IDEE.

De volgende dag, liepen ze allemaal naar buiten. Appie en Flappie waren ook al wakker. De vogeltjes waren allang wakker. Vogeltjes zijn altijd heel vroeg wakker, want die kun je al heel vroeg buiten horen fluiten.

“Zo,” zeiden de Papa’s, “vertel nu maar eens waarom jullie weg zijn gereden. Je weet toch dat dat niet mag?”

“Ja,” zeiden Appie en Flappie, “we zullen het nooit meer doen. Maar jullie waren naar het zwembad en wij hadden het ook zo warm. En daarom zijn we naar de fontein gereden. We hebben lekker samen in het water gespeeld.”

Daan en Lily en Sjoerd en Jasmijn zeiden: “Zie je wel Papa, wij vonden het ook zelig dat Appie en Flappie het warm hadden. Maar je mag toch nooit meer alleen weggaan want dan moeten wij ook huilen.”

En de Mama’s zeiden ook tegen Appie en Flappie: “Nee, dat mogen jullie nooit meer doen. Maar weet je wat? We hebben een idee. Als het weer zo warm is en wij gaan naar het zwembad, dan gaan we eerst jullie lekker natspuiten. Met de slang waarmee we ook de bloemetjes in de tuin natspuiten. Is dat goed?”

Appie en Flappie vonden dat een heel goed idee.

Ze waren heel blij en de vogeltjes?

Die zongen hun mooiste liedje en werden de beste vriendjes van Appie en Flappie.

LEKKER SAMEN OP HET KAMERTJE VAN LENN

Weet je Lenn wat er voortaan gebeurt als het weer heel erg warm wordt? Sjoerd en Jasmijn gaan dan lekker samen Flappie, het gele autootje helemaal nat maken.

Daan en Lily gaan Appie het rode autootje helemaal nat maken.

En ze spuiten zoveel water in het rond dat ze zelf ook helemaal nat worden. Dan moeten ze samen heel hard lachen.

Gelukkig maar hè Lenn? Zo is alles goed afgelopen. Kleine autootjes en kleine kindjes mogen nooit alleen weglopen.

Ook kleine vogeltjes, en koetjes en aapjes en konijntjes en paardjes en hondjes en poesjes moeten altijd bij de papa en mama blijven.

Goed onthouden hè Lenn.

Als jij groot bent, mag jij ook alleen van Papa en Mama alleen weg.

En altijd goed opletten.

Stel je voor dat er iets gebeurt? Dan moet Isa heel hard huilen als haar broertje weg is. En Papa en Mama ook. En Opa Paul en Opa Piet en Oma Adri en Oma Dorita ook.

Lenn, weet je nu waar Appie en Flappie zijn?

Ze zijn niet meer buiten. Toen ze hoorden dat jij geboren was, wilden ze lekker bij jou op je kamertje zijn.

De Papa en Mama van Sjoerd en Lily en Daan en Jasmijn hebben een nieuwe auto gekocht.

Veel groter. Dat wilden ze graag.

Ik weet zeker dat Appie en Flappie het heel leuk vinden op jouw kamertje. Als je later wat groter bent, kun je fijn samen spelen. En misschien kan Isa ook lekker met Appie en Flappie spelen.

Ze vinden het nog steeds leuk om met water te spelen.

Dus Lenn, neem ze maar lekker mee als je in bad gaat.

Opa Piet heeft een mooi huisje gemaakt voor Appie en Flappie.

Gezellig hè, zijn jullie voortaan altijd bij elkaar.

Ga maar gauw zoeken, dan zul je ze vast wel vinden op jouw kamertje.

Dit was het verhaaltje van Oma Dorita over Appie het rode autootje en Flappie het gele autootje.

Voor jou gemaakt toen jij geboren werd lieve kleine Lenn.

Een helzboel knuffels en dikke kus van Oma Dorita en Opa Piet.

1 April 2012.

